[194] واستغناء مطلق وعلم ذاتي وساير كمالاتي كه ممكنات از آنها عارى اند يافت مى شود در ربوبيت يعنى بايد دانست كه در جناب رب الارباب حاصل است وآنچه مخفى است از خلق از جملهء صفات ربوبيت يافت مى شود در عبوديت يعني پى بآنها مى توان برد از صفات عبوديت بآنكه جناب حق را از آنها منزه دانى چنانچه در احاديث وارد شده كه حق تعالى را بيرون كن از دو حد، از حد تعطيل كه هيچ صفت براى أو اثبات نكنى، واز حد تشبيه كه صفات مخلوقين را براى أو اثبات كنى چنانكه مى گوئى: خدا عالم است، اصل علم را براى أو اثبات كن ودر علم خود نظر كن هرچه متضمن نقص است از أو سلب كن چنانچه علم ما مسبوق بجهل است، واز غير است، ودر معرض زوال است، وناقص است، واينها همه صفات نقص است از خدا سلب كن پس بگو: داناست نه مانند دانايان ديگر، وهمچنين ساير صفات، پس معلوم شد كه از تفكر در صفات عبوديت پى بصفات ربوبيت مى توان برد مؤيد اين معنى است بعد از اين فرموده اند: قال ا تعالى: سنريهم آياتنا في الاقاق وفي أنفسهم حتى يتبين لهم انه الحق أو لم يكف بربك أنه على كل شئ شهيد، فتدبر. واين فقره را معاني ديگر هست كه ذكر آنها مورث تطويل واز أكثر عقول دور است لذا بهمين وجه اكتفا كرديم وا تعالى يعلم حقائق الامور ". (از سه نسخهء خطى كه يكى مورخ بزمان تأليف كتاب ومتعلق بنگارنده است نقل شد).